

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/276/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4409202337
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4409202337.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a sudkyň JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v spore žalobcov: 1. rade: ZAuS GOLD SLOVAKIA, s.r.o., so sídlom Panenská 24, Bratislava, IČO: 36280160 v 2. rade: P. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. 6, A. N., v 3. rade: G. Q. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. 4, A. N., v 4.rade: GÁBATOURL, s.r.o., so sídlom Holubičia 25, Nové Zámky, IČO: 34 109 153 proti žalovanému: Mesto Nové Zámky, Hlavné námestie 10, Nové Zámky, právne zastúpený: Advokátska kancelária STOKLASA & STOKLASOVÁ s.r.o., Farská 25, Nitra, IČO :36856282, o určenie neplatnosti dražby a určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcu v 3. rade proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č.k. 16C/47/2009-538 zo dňa 27.07.2018 a odvolaní žalobcu vo 4.rade a žalobcu v 3.rade proti uzneseniu č.k. 16C/47/2009-534 zo dňa 27.07.2018, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania (III.) p o t v r d z u j e.
- II. Odvolanie žalobcu v 3.rade voči uzneseniu súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania o d m i e t a.
- III. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o nároku na náhradu trov konania m e n í takto:
Žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v 1.rade a žalobcovi v 3.rade v rozsahu 100% s tým, že výške trov konania súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.
- IV. Žalovanému priznáva voči žalobcovi v 3.rade a žalobcovi vo 4.rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

Súd prvej inštancie napadnutým uznesením návrh žalobcov na prerušenie konania zamietol. Konanie v časti žaloby podanej žalobcom v 2. rade a žalobcom vo 4. rade o určenie neplatnosti verejnej dražby konanej dňa 31.12.2008 a o určenie vlastníckeho práva k bytovému domu súpisné číslo XXXX, na parcele číslo XXX/X, ktorý je zapísaný na liste vlastníctva číslo XXXXX, katastrálne územie A. N., zastavil. Žalovanému priznal voči žalobcovi v 2. rade a žalobcovi vo 4. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 76, § 77 ods. 1, 2, § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP. Poukázal na to, že na pojednávaní dňa 27.07.2018 zobral žalobca v druhom rade a žalobca vo štvrtom rade žalobu v plnom rozsahu späť. Právna zástupkyňa žalovaného sa na pojednávaní vyjadrila, že so späťvzatím žaloby súhlasí. Súd pri rozhodovaní o späťvzatí žaloby žalobcom v druhom rade a vo štvrtom rade skúmal, či na strane žalobcov nejde o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 ods.1 CSP a na späťvzatie žaloby zo strany žalobcov v druhom a štvrtom rade nebude potrebný súhlas žalobcu v prvom a treťom rade tak, ako to predpokladá § 77 ods.2 CSP. Poukazujúc na uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 7Co 78/2010-376 zo dňa 29.04.2011, v ktorom odvolací súd nariadil skúmať existenciu naliehavého právneho záujmu u každého žalobcu zvlášť a vzhľadom na to, že každý zo žalobcov mal so žalovaným v čase konania dražby samostatnú nájomnú zmluvu, dospel súd k záveru, že na strane žalobcov ide o samostatné

spoločenstvo podľa § 76 CSP. Späťvzatie žaloby zo strany žalobcov v druhom a štvrtom rade teda nebolo podmienené súhlasom žalobcov v prvom a treťom rade. Keďže žalobcovia v druhom a štvrtom rade zobrali žalobu späť v plnom rozsahu, súd konanie v časti žaloby podanej žalobcom v 2. rade a 4. rade zastavil. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z toho, že späťvzatím žaloby procesne zaviniť zastavenie konania práve žalobcovia v druhom a štvrtom rade. Súd preto priznal žalovanému voči žalobcom v druhom a štvrtom rade nárok na náhradu konania v rozsahu 100%.

2. Napadnutým rozsudkom následne súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcov na prerušenie konania. Súd žalobu podanú žalobcom v 1. rade a žalobcom v 3. rade zamietol. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že výške trov konania súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 76, § 77 ods. 1, 2, § 137 písm.c), § 162ods. 3, § 256 ods. 1 CSP. Poukázal na to, že žalobcovia v druhom a vo štvrtom rade zobrali na pojednávaní žalobu v plnom rozsahu späť, súd preto uznesením č.k. 16C 47/2009 zo dňa 27.07.2018 konanie v časti žaloby podanej žalobcom v druhom rade a žalobcom vo štvrtom rade zastavil. Súd prvej inštancie následne skúmal, či má žalobca v prvom a treťom rade naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva v čase rozhodovania súdu. Mal za preukázané, že v čase rozhodovania súdu nemal žalobca v prvom rade ani žalobca v treťom rade nájomný vzťah k žalovanému. V čase rozhodovania súdu bol vlastníkom spornej nehnuteľnosti (bytového domu) žalovaný - mesto Nové Zámky. Uviedol, že žalobca má naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je, alebo nie je vtedy, ak je tvrdené právo neisté alebo ohrozené za predpokladu, že vyhovujúcim určovacím rozsudkom možno neistotu alebo ohrozenie odstrániť. V prípade, ak by súd žalobe vyhovel, k žiadnej zmene právneho postavenia žalobcov vo vzťahu s spornej nehnuteľnosti nedošlo. Žalobcovia v prvom a treťom rade neuviedli žiadne skutočnosti, ktoré by ich naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dražby resp. vlastníckeho práva k bytovému domu v čase rozhodovania súdu preukazovali. Súd uzavrel, že naliehavý právny záujem žalobcu v prvom rade a žalobcu v treťom rade na určení neplatnosti dražby, respektíve na určení vlastníckeho práva preukázaný nemal, preto žalobu podanú žalobcom v prvom rade a žalobcom v treťom rade zamietol. O nároku na trovy konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, preto mu súd priznal voči žalobcom v prvom a treťom rade nárok na náhradu trov konania v pomere 100 %.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal písomne v zákonnej lehote odvolanie žalobca v 4. rade, ktorým napadol výrok o trovách konania (výrok III.). Dôvodil, že výlučne konaním žalovaného bol vyvolaný protiprávny stav, pretože bránil žalobcovi v 4. rade v riadnom užívaní nebytového priestoru nachádzajúceho sa v bytovom dome, ku ktorému bol oprávnený na základe zmluvy o nájme nebytových priestorov zo dňa 06.02.2004, ktorú mu domnelý vlastník písomne vypovedal a žalobcu v 4. rade neustále dôrazne vyzýval na vypratanie. Poukázal na právoplatný rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 12.07.2016 vydaný pod sp. zn. 15S/8/2011, ktorým bol dosiahnutý účel sledovaný týmto konaním - správnym súdom bolo potvrdené zrušenie zápisu vlastníckeho práva k bytovému domu v prospech domnelého vlastníka, čím bolo v celom rozsahu vyhovené protestu Okresného prokurátora v Nových Zámokoch zo dňa 10.03.2010, teda vlastnícke právo k bytovému domu bolo opätovne zapísané v prospech Mesta Nové Zámky. Bol toho názoru, že práve procesným zavinením žalovaného bol po začatí sporu nútený dôvodne podanú žalobu zobrať späť. Alternatívne navrhol súdu použiť ust. § 257 CSP, pričom medzi dôvody hodné osobitného zreteľa treba priradiť podiel oboch strán na vzniku sporu, povahu a okolnosti sporu a neprimeranú tvrdosť priznania trov protistrane, v prípade kedy bol predmet sporu nepochybne vyvolaný postupom žalovaného, ktorý celý proces len neúmerne naťahoval. Záverom zdôraznil, že žalovaný sám disponuje viacerými zamestnancami s právnickým vzdelaním, pričom má vytvorené interné právne oddelenie, preto nemožno považovať trovy právneho zastúpenia vzniknuté žalovanému za trovy účelne vynaložené na uplatňovanie, resp. bránenie svojho práva v súdnom konaní, a to ani za predpokladu, ak by dosiahol plný úspech vo veci. Navrhol odvolaciemu súdu, aby výrok III. uznesenia v časti trov konania voči žalobcovi v 4. rade zmenil a žalobcovi v 4. rade priznal voči žalovanému plnú náhradu trov prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania, alternatívne, aby nárok na náhradu trov konania žalovanému voči žalobcovi v 4. rade nepriznal.

4. Žalovaný v 3. rade podal odvolanie v zákonnej lehote proti uzneseniu v časti nároku na náhradu trov konania (výrok III), ako aj proti rozsudku rovnako vo výroku, ktorým bol žalovanému priznaný nárok na náhradu trov konania. Bol toho názoru, že povinnosť náhrady trov konania by nemala byť v žiadnom prípade určená v neprospech žalobcov, pretože malo dôjsť k aplikácii ust. § 257 CSP. Mal za to, že touto výnimočnou skutočnosťou je to, že v čase zamietnutia žaloby je právny stav ohľadne dotknutých nehnuteľností taký, ako sa žalobcovia vo svojej žalobe domáhali a sice Mesto Nové Zámky je opätovne

vlastníkom dotknutých nehnuteľností a to na základe protestu prokurátora. Uviedol, že výroky o trovách konania sú v dvoch rozhodnutiach z toho istého dňa zmätočné a nevykonateľné, nakoľko si protirečia. V rozsudku je náhrada trov určená vo výške 100%, avšak chýba zmienka o tom kto je ju povinný nahradiť, aj keď možno povinnými sú v danom prípade žalobcovia v 1. a 3. rade, tak ako je to uvedené výslovne na konci odôvodnenia (v bode 30). Je názoru, že výrok rozsudku by mal byť úplný a presný, najmä v prípade ak má zakladať povinnosti sporných strán. Odhliadnuc od tejto nepresnosti zdôraznil, že výroky o trovách sú aj tak zmätočné a nevykonateľné, keďže zo žiadnej časti napadnutých rozhodnutí nie je zrejmé, ktorých častí konaní sa náhrada trov konania týka. Navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok a uznesenie v časti výrokov o náhrade trov konania zmeniť tak, že žiaden z účastníkov konania nebude zaviazaný na náhradu trov konania, alebo rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalovaný k odvolaniu žalobcu v 3.rade a odvolaniu žalobcu v 4.rade vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že vo vzťahu k odvolaniu žalobcu v 3. rade proti rozsudku a proti uzneseniu nie je zrejmé, z akého dôvodu žalobca v 3. rade napáda výrok uznesenia, ktorý voči nemu nesmeruje (vzťahuje sa na žalobcu v 2. rade a na žalobcu v 4. rade). Vo vzťahu k odvolaniu žalobcu v 4. rade proti uzneseniu uviedol, že jeho odvolanie je nedôvodné. Uviedol, že žalovaný dosiahol z hľadiska výsledku sporu vo vzťahu k žalobcom procesný úspech a nezdiera názor žalobcu v 3. rade a žalobcu v 4. rade, podľa ktorého by v danom prípade existovali dôvody hodné osobitného zreteľa. Zdôraznil, že predpokladom pre potenciálny úspech žalobcov v konaní o určenie neplatnosti dražby bolo, aby v čase rozhodovania súdu mali naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dražby. Takýto stav by bol možný, ak by žalobcovia v čase rozhodnutia sudu boli nájomcami priestorov v nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom dražby. Poukázal na to, že nájomný vzťah žalobcu v 3. rade však zanikol ku dňu 31.03.2013 a nájomný vzťah žalobcu v 4. rade zanikol ku dňu 31.12.2008, t.j. niekoľko rokov pred vydaním rozhodnutí. Dôvodil tiež tým, že všetky úkony právnej služby, za ktoré by mal žalovanému vo vzťahu k žalobcom vzniknúť nárok na náhradu trov konania, boli vykonané v období po 12.10.2015, t.j. v čase keď žalobcovia stratili aktívnu vecnú legitímáciu v konaní a nič im nebránilo, aby na základe svojho procesného úkonu (späťvzatia návrhu) zaniklo ich postavenie byť stranami sporu. Ďalej poznamenal, že žalovaný od podania žaloby v konaní nebol zastúpený advokátom až do 12.10.2015, keď advokátska kancelária okrem prevzatia a prípravy zastúpenia zastupovala žalovaného pri troch úkonoch právnej služby. Celková suma trov právneho zastúpenia tak zodpovedá sume 304,40 eura bez DPH . Vo vzťahu k namietanej účelnosti hradenia nákladov na právne zastúpenie žalovaného advokátom v kontexte, že tento „operuje vlastným interným odborom majetkoprávnym“, žalovaný poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29. septembra 2015, sp. zn. MCdo/16/2014. Záverom navrhol, aby odvolací súd o odvolaní žalobcu v 3. rade proti rozsudku a proti uzneseniu rozhodol tak, že odvolanie odmietne a o odvolaní žalobcu v 4. rade proti III. výroku uznesenia rozhodol tak, že uznesenie v napadnutej časti potvrdí, podľa §387 ods.1 Civilného sporového poriadku.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal napadnuté uznesenie i rozsudok súdu prvej inštancie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolania žalobcov v 3. a 4.rade nie sú dôvodné.

7. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

8. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Oslobodenie od povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane nie je možné. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Ak strana nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech vo veci, t.j. každá strana (žalobca aj žalovaný) je sčasti úspešná a sčasti neúspešná.

10. Podľa ustanovenia § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. Okolnosti hodné osobitného zreteľa sa v takýchto prípadoch môžu vyskytnúť v akomkoľvek sporovom konaní. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na

majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu (teda nielen tej strany, ktorú by podľa všeobecných ustanovení zaťažovala povinnosť nahradiť trovy konania, ale aj tej strany, ktorej majetková sféra by bola výnimočným nepriznaním náhrady trov dotknutá) a všima si aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní (R 24/1964). Čo sa týka rozsahu, môže súd povinnosť nahradiť trovy moderovať celkom alebo sčasti. Ak by súd dospel k vnútornému presvedčeniu, že je potrebné aplikovať § 257 CSP, je povinný to strane, ktorá by inak trovy nezískala, oznámiť, teda vytvoriť procesný priestor umožňujúci stranám vyjadriť svoje stanovisko k prípadnému použitiu tohto ustanovenia.

11. V prejednávanej veci sa žalobou doručenu na súd dňa 04.03.2009 žalobcovia v prvom až štvrtom rade domáhali, aby súd určil neplatnosť verejnej dražby konanej dňa 31.12.2008 a určil vlastnícke právo k bytovému domu súpisné číslo XXXX., na parcele číslo XXX/X, ktorý je zapísaný na liste vlastníctva číslo XXXXX, katastrálne územie A. N. . Súd prvej inštancie rozhodol vo veci prvýkrát rozsudkom sp.zn. 16C 47/2009-341 zo dňa 13.04.2010 tak, že žalobu zamietol. Krajský súd v Nitre uznesením sp.zn. 7Co 78/2010-376 zo dňa 29.04.2011 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V priebehu konania žalobcovia v druhom a vo štvrtom rade zobrali žalobu v plnom rozsahu späť, súd preto uznesením Okresného súdu Nové Zámky č.k. 16C 47/2009, ktoré bolo vyhlásené na pojednávaní dňa 27.07.2018, konanie v časti žaloby podanej žalobcom v druhom rade a žalobcom vo štvrtom rade zastavil. Súčasne rozhodol napadnutým rozsudkom tak, že zamietol návrh žalobcov na prerušenie konania, žalobu podanú žalobcom v 1.rade a žalobcom v 3. rade zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

12. Vo vzťahu k napadnutému uzneseniu a odvolaniu žalobcu v 4.rade odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu v 4.rade nie je dôvodné. Žalobca vo 4.rade argumentoval, že práve procesným zavinením žalovaného musel zobrať žalobu späť, keďže rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 12.07.2016 sp. zn. 15S/8/2011 bol dosiahnutý účel sledovaný týmto konaním, t.j. vlastnícke právo k bytovému domu bolo opätovne zapísané v prospech Mesta Nové Zámky. S uvedeným posúdením sa odvolací súd nestotožnil, pretože to nebol žalovaný, ktorý sa pričínil o dosiahnutie výsledku sledovaného v tomto konaní. Z rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 12.07.2016 sp. zn. 15S/8/2011 vyplýva, že k zrušeniu zápisu vlastníckeho práva B.D.TRADE s.r.o. došlo v dôsledku vyhovenia protestu prokurátora. Na základe uvedeného nemožno teda konštatovať, že žalovaný procesne zaviniel zastavenie konania zo strany žalobcu v 4.rade. Čo sa týka argumentácie žalovaného, že alternatívne by mal súd aplikovať na trovy konania ust. § 257 CSP, ani s týmto názorom odvolací súd nemôže súhlasiť. Žalobca v 4.rade medzi dôvody hodné osobitného zreteľa v danej veci priradil podiel oboch strán na vzniku sporu, povahu a okolnosti sporu a neprimeranú tvrdosť priznania trov protistrane. Odvolací súd uvádza, že predmetný spor začal žalobou podanou na súd dňa 4.3.2009. Ak bolo pre žalobcu v 4.rade rozhodujúce konanie vedené na Krajskom súde v Nitre pod sp.zn. 15S/8/2011, v ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 12.7.2016, je potom nejasné, prečo zobral žalobu späť až dňa 27.07.2018 (po uplynutí dvoch rokov). Žalobca v 4. rade pritom na poslednom pojednávaní neuviedol žiaden dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by mal súd prvej inštancie aplikovať pri rozhodovaní o trovách konania ust. § 257 CSP. Nakoniec odvolací súd poukazuje aj na vyjadrenie žalovaného, ktorý bol právne zastúpený až od 12.10.2015, pričom advokátska kancelária okrem prevzatia a prípravy zastúpenia zastupovala žalovaného pri troch úkonoch právnej služby, preto nemožno súhlasiť s tvrdením o neprimeranej tvrdosti priznania trov žalovanému. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania (III.) potvrdil, a to s poukazom na ust. § 387 ods. 1 CSP.

13. Výrok III. uznesenia súdu prvej inštancie napadol aj žalobca v 3.rade z dôvodu, že povinnosť náhrady trov konania by nemala byť v žiadnom prípade určená v neprospech žalobcov. Odvolací súd skôr, ako sa začal zaoberať správnosťou napadnutého rozhodnutia, posudzoval okrem iného aj to, či odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia odvolací súd dospel k záveru, že ide o rozhodnutie, proti ktorému vo výrokoch III. o trovách konania podala odvolanie neoprávnená osoba v zmysle § 386 písm. b) CSP. Osobou oprávnenou podať odvolanie je v prvom rade tá strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Ak odvolanie podala sporová strana, je povinnosťou odvolacieho súdu skúmať, či napadnutým rozhodnutím bolo rozhodnuté v jej neprospech. Podmienkou subjektívnej prípustnosti odvolania je existencia ujmy spôsobenej napadnutým rozhodnutím. Túto ujmu je potrebné posudzovať výlučne z hľadiska procesného, pričom sa musí vychádzať z výroku rozhodnutia napadnutého odvolaním. V danom prípade súd prvej inštancie napadnutým výrokom rozhodol tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi v 2. rade a žalobcovi vo 4. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia. Uvedený výrok o trovách konania sa vôbec nedotýka žalobcu v 3.rade, t.j. neukladá mu žiadnu povinnosť. Žalobca

v 3.rade preto nebol osobou oprávnenou podať odvolanie, preto odvolací súd musel jeho odvolanie voči uzneseniu súdu prvej inštancie č.k. 16C/47/2009- 534 zo dňa 28.07.2018 odmietnuť podľa § 386 písm. b) CSP.

14. Žalovaný v 3.rade podal odvolanie aj voči rozsudku vo výroku, ktorým bol žalovanému priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, dôvodiac tým, že v danej veci malo dôjsť k aplikácii ust. § 257 CSP. Rovnako ako žalobca vo 4.rade považoval za výnimočnú skutočnosť to, že v čase zamietnutia žaloby sa dosiahol právny stav tak, ako to požadovali žalobcovia vo svojej žalobe a Mesto Nové Zámky bolo opätovne vlastníkom dotknutých nehnuteľností v dôsledku protestu prokurátora. Čo sa týka uvedenej argumentácie žalobcu v 3.rade, odvolací súd poukazuje na svoje odôvodnenie v bode 10. tohto uznesenia, pretože žalobca v 4.rade použil rovnaký odvolací dôvod, pre ktorý by nemal byť zaviazaný na náhradu trov konania žalovanému. Odvolací súd dopĺňa, že hneď ako bol dosiahnutý žalobcami požadovaný stav, aj žalobca v 3.rade mohol vziať žalobu späť a nenavýšovať trovy konania. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci samej zamietnutím žaloby, z čoho jednoznačne vyplýva úspech žalovaného v konaní. Žalobca v 3.rade ďalej namietal neúplnosť a nepresnosť výroku, ktorým bola žalovanému priznaná náhrada trov konania vo výške 100%, pričom však chýba údaj o tom, kto je povinný trovy nahradiť. S uvedeným tvrdením sa stotožnil aj odvolací súd. Súd prvej inštancie skutočne vo výroku rozsudku o trovách konania opomenul uviesť voči komu priznáva žalovanému nárok na náhradu trov konania. Až v bode 30.odôvodnenia súd prvej inštancie uviedol, že priznal žalovanému voči žalobcom v 1. a 3.rade nárok na náhradu trov konania v pomere 100%. Je potrebné však uviesť, že výrok o trovách konania musí byť úplný a zrozumiteľný. Odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. marca 2017, sp. zn. 6 Cdo 222/2016, podľa ktorého: „Výrok o nároku na náhradu trov konania musí byť formulovaný tak, že v ňom musí byť uvedené nielen kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania ale musí v ňom byť uvedená aj formulácia, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti.“ S poukazom na uvedené potom odvolací súd dospel k záveru, že výrok rozsudku súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť v zmysle ust. § 388 CSP tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v 1.rade a 3.rade v rozsahu 100% s tým, že o výške trov konania súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal voči žalobcovi v 3.rade a žalobcovi vo 4.rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

16. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).